

Czwartek, 13 września 2012 r.

35. uznaje, że za wnioskami w sprawie publicznego piętnowania instytucji europejskich wycofujących się z uproszczenia stoją dobre intencje; jest jednak zdania, że tego rodzaju rozgłos byłby zbędny w przypadku bardziej konstruktywnego zaangażowania w proces poprzedzający stanowienie prawa z udziałem zainteresowanych stron i instytucji, wraz z przestrzeganiem ogólnych zobowiązań do uproszczenia przepisów prawa i programu inteligentnych regulacji; proponuje jednak, aby wymienić z nazwy państwa członkowskie mające największy udział w nadmiernie rygorystycznym wdrażaniu dyrektyw, podobnie jak te, które dopuszczają się największych uchybień w postaci późnej, nieprecyzyjnej lub niepełnej transpozycji prawa UE;

36. przypomina swoje wcześniejsze oświadczenia dotyczące konieczności kompleksowego przeglądu prowadzonego przez Komisję procesu konsultacji i oczekuje na przyjęcie przez Komisję zaleceń Parlamentu w tej dziedzinie przed końcem 2012 r.;

Zapewnienie ciągłości i kontroli

37. podkreśla znaczenie tych środków jako kluczowego elementu służącego powrotowi do wzrostu gospodarczego w UE; w tym kontekście przypomina swoją rezolucję w sprawie inteligentnych regulacji i wzywa Komisję do przedstawienia wniosków wdrażających rozwiązania kompensacyjne dotyczące regulacji, co wymagałoby określenia równoważnej kompensacji kosztów jeszcze przed wprowadzeniem nowych przepisów wiążących się z ponoszeniem kosztów; przypomina ponadto swoje stanowisko, w którym opowiada się za rozszerzeniem zakresu programu ograniczania obciążeń administracyjnych, i wzywa Komisję do wprowadzenia w programie prac na 2013 r. programu ukierunkowanego na potrzebę ograniczenia ogólnych obciążeń regulacyjnych;

*

* * *

38. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i parlamentom krajowym.

Strategia na rzecz obszaru atlantyckiego w ramach polityki spójności UE

P7_TA(2012)0341

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2012 r. w sprawie strategii na rzecz obszaru atlantyckiego w ramach polityki spójności UE (2011/2310 (INI))

(2013/C 353 E/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 225 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Rozwój strategii morskiej na rzecz obszaru Oceanu Atlantyckiego” (COM(2011)0782),
- uwzględniając konkluzje przyjęte przez Radę w dniu 14 czerwca 2010 r. w sprawie strategii Unii Europejskiej na rzecz regionu atlantyckiego,
- uwzględniając strategię Unii Europejskiej na rzecz regionu Morza Bałtyckiego i regionu Dunaju,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie europejskiej strategii na rzecz regionu Oceanu Atlantyckiego ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 199 E z 7.7.2012, s. 95.

Czwartek, 13 września 2012 r.

- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie komunikatu Komisji pt. „Rozwój strategii morskiej na rzecz obszaru Oceanu Atlantyckiego” (ECO/306),
 - uwzględniając opinię Komitetu Regionów w sprawie komunikatu Komisji pt. „Rozwój strategii morskiej na rzecz obszaru Oceanu Atlantyckiego”,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 czerwca 2011 r. dotyczącą celu 3: wyzwanie dla współpracy terytorialnej – przyszły program współpracy transgranicznej, ponadpaństwowej i międzyregionalnej ⁽¹⁾;
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego oraz opinię Komisji Transportu i Turystyki (A7-0222/2012),
- A. mając na uwadze, że region atlantycki wyróżnia się wieloma cechami charakterystycznymi, które wymagają rozwiązań politycznych na szczeblu europejskim:
- to dynamiczny region morski;
 - to region o środowisku morskim podatnym na zagrożenie;
 - to region będący zachodnią bramą wjazdową do Unii;
 - to region peryferyjny Unii;
- B. mając na uwadze, że europejski kryzys pogorszył sytuację i że duża część obszarów należących do regionu atlantyckiego cofnęła się w rozwoju;
- C. mając na uwadze, że region atlantycki składa się z wielu znacznie różniących się między sobą obszarów, z których znaczna część nie osiągnęła jeszcze średniego unijnego poziomu dochodów, w związku z czym nadal pozostaje objęta celem „Konwergencja” w ramach europejskiej polityki spójności;
- D. mając na uwadze, że strategia makroregionalna jest kluczowa, by zrewitalizować region atlantycki poprzez przedstawienie wspólnego podejścia w celu:
- rozwiązania wspólnych wyzwań i problemów, z jakimi borykają się kraje i regiony atlantyckie;
 - ułatwienia efektu synergii pomiędzy poszczególnymi instrumentami i szczeblami działania obecnymi w polityce planowania przestrzennego;
 - włączenia podmiotów działających w terenie (sektora prywatnego, władz regionalnych i lokalnych, organizacji społeczeństwa obywatelskiego) w opracowywanie i wdrażanie polityki planowania przestrzennego;
- E. mając na uwadze, że strategia będzie musiała być skierowana do całego unijnego regionu atlantyckiego, w tym regionów przybrzeżnych kanału La Manche i Morza Irlandzkiego, regionów najbardziej oddalonych oraz krajów i terytoriów zamorskich, a także że powinna ona uwzględniać wzajemne oddziaływanie między regionem atlantyckim a regionem Morza Północnego;
- F. mając na uwadze, że powinniśmy umożliwić wymienionym obszarom zrównoważony rozwój z punktu widzenia środowiskowego i społeczno-gospodarczego;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0285.

Czwartek, 13 września 2012 r.

Polityka planowania przestrzennego w regionie atlantyckim

1. wyraża nadzieję, że w strategii przyjęte zostanie szerokie podejście dzięki wprowadzeniu uzgodnionej strategicznej wizji przyszłego rozwoju regionu atlantyckiego, obejmującej wymiar terytorialny, tworzącej powiązania między obszarami lądowymi i morskimi oraz ustalającej ramy lepszego zarządzania polityką zagospodarowania terenów morskich i lądowych w regionie atlantyckim;
2. postuluje, aby w procesie tworzenia strategii atlantyckiej zostały w pełni uwzględnione cenne doświadczenia zdobyte podczas opracowywania istniejących strategii makroregionalnych oraz innych strategii transnarodowych, w szczególności w takich kwestiach jak zarządzanie, rozwój polityki, komunikacja i współodpowiedzialność, określanie celów oraz ocena;
3. uważa, że polityka spójności jest podstawowym instrumentem umożliwiającym podjęcie wyzwań w zakresie unijnej polityki terytorialnej oraz pobudzenie endogenicznego rozwoju regionów składających się na makroregion;
4. domaga się, aby w strategii i towarzyszącym jej planie działania położono silny nacisk na tworzenie miejsc pracy, wzrost i inwestycje w regionach, zarówno nadmorskich, jak i tych leżących w głębi lądu;
5. domaga się utworzenia stałej struktury morskiego planowania przestrzennego na szczeblu regionu atlantyckiego, złożonej z zainteresowanych regionów i państw członkowskich oraz Komisji Europejskiej, której celem będzie koordynacja określonej strategii i nadzór nad wykonaniem planu działania według podejścia międzysektorowego i transnarodowego;
6. uważa, że zintegrowane zarządzanie danymi dotyczącymi morza i regionów nadmorskich na szczeblu Unii ma zasadnicze znaczenie dla wykorzystania potencjału związanego z morzem; wzywa Komisję do kontynuowania starań na rzecz usprawnienia zarządzania danymi i zwiększenia ich dostępności;
7. uważa, że zdecydowana interwencja jest niezbędna do zachowania równowagi ekologicznej i różnorodności biologicznej oraz ograniczenia śladu węglowego w regionie atlantyckim;
8. uważa, że rybołówstwo, w szczególności tradycyjne rybołówstwo łodziowe i przybrzeżne, oraz akwakultura muszą odgrywać wiodącą rolę w polityce zagospodarowania terenów morskich, ponieważ mogą one przyczynić się w decydujący sposób do zwiększenia wzrostu gospodarczego, tworzenia dobrobytu i miejsc pracy; domaga się, by regionalizacja wspólnej polityki rybołówstwa pozwoliła na zarządzanie oparte na ekosystemach dostosowane do potrzeb regionu atlantyckiego i wzywa w związku z tym Komisję do uprzedniego zasięgnięcia opinii Regionalnych Komitetów Doradczych w kontekście wdrażania wspólnej polityki rybołówstwa oraz planów zarządzania;
9. apeluje o ustanowienie partnerstw lokalnych, regionalnych i transgranicznych, dążących do poprawy potencjału w zakresie zapobiegania zagrożeniom i zarządzania zagrożeniami w regionie atlantyckim w odniesieniu do wypadków morskich i lądowych, klęsk żywiołowych i działań przestępczych (piractwo, przemyt, nielegalne połowy itp.), a także o utworzenie wystarczających i sprawnie działających mechanizmów w zakresie środków naprawczych i odszkodowań za poniesione szkody; wzywa do utworzenia europejskiej straży przybrzeżnej;
10. wzywa do doskonalenia istniejących systemów monitorowania statków, do natychmiastowego wprowadzenia poszerzonych kompetencji EMSA i do zawierania umów w sprawie wymiany danych między właściwymi organami w celu umożliwienia identyfikacji i śledzenia statków oraz zwalczania zagrożeń takich jak przestępczość transgraniczna, przemyt, nielegalne połowy i nielegalny handel; podkreśla znaczenie udzielania wsparcia na rzecz tworzenia i realizacji programów dotyczących europejskich systemów nawigacji satelitarnej (EGNOS i Galileo) w celu objęcia nimi systemów wspierania akcji poszukiwawczo-ratowniczych na Atlantyku; przypomina o konieczności zapewnienia trwałego finansowania ze środków unijnych programu globalnego monitoringu środowiska i bezpieczeństwa (GMES), który przyczynia się w szczególności do zapobiegania wypadkom na morzu i do zarządzania związanym z nimi ryzykiem;

Czwartek, 13 września 2012 r.

11. uważa, że wymiar terytorialny strategii ma zasadnicze znaczenie dla potrzeb zwiększenia dostępności regionów atlantyckich oraz że powinien on skupić się na powiązaniu regionu atlantyckiego z Europą kontynentalną, prowadząc do wzajemnego połączenia sieci transportowych, energetycznych i informatycznych, wsparcia rozwoju obszarów wiejskich i miejskich w głębi lądu oraz zacieśnienia powiązań pomiędzy lądem a morzem, w tym między regionami najbardziej oddalonymi i regionami wyspiarskimi;
12. jest zdania, że autostrady morskie pozwalają zwiększyć dostępność regionu atlantyckiego, wzmocnić wymianę handlową, pobudzić działalność gospodarczą w portach, ożywić turystykę i zmniejszyć emisję CO₂; uważa, że ważne jest, aby przy prowadzeniu działań zmierzających do zmniejszenia emisji CO₂ uwzględniano handel morski na Atlantyku oraz szczególne cechy regionów najbardziej oddalonych, gdzie morski transport towarów i osób ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia rzeczywistej spójności terytorialnej, społecznej i gospodarczej; domaga się, aby autostrady morskie kwalifikowały się do wsparcia z instrumentu „Łącząc Europę”;
13. zachęca, aby w celu umożliwienia zrównoważonego rozwoju autostrad morskich i zgodnie ze strategią „Europa 2020” wydano specjalne zalecenia dotyczące statków, które mogą z nich korzystać, aby zapewnić, że posiadają one układy napędowe charakteryzujące się niskimi emisjami dwutlenku węgla oraz konstrukcję spełniającą rygorystyczne wymagania pod względem wydajności, komfortu, pojemności, bezpieczeństwa i telekomunikacji; podkreśla, że zalecenia te powinny być skoncentrowane na zwiększaniu efektywności tego rodzaju transportu, zapewnieniu ochrony środowiska oraz ułatwianiu integracji tego środka transportu z innymi sieciami i rodzajami transportu;
14. za niezbędne uważa lepsze połączenie regionu atlantyckiego z resztą Europy przez inwestowanie w infrastrukturę transportową według podejścia multimodalnego;
15. podkreśla potrzebę efektywnej transgranicznej koordynacji i współpracy w celu budowy i użytkowania infrastruktury transportu drogowego i kolejowego, w tym linii kolejowych dużych prędkości, a także portów lotniczych, morskich i śródlądowych, terminali położonych w głębi lądu i logistyki, w celu stworzenia bardziej zrównoważonego i multimodalnego systemu transportu;
16. kładzie nacisk na znaczenie gospodarcze i terytorialne portów oraz jest zdania, że istnienie połączeń kolejowych i rzecznych pomiędzy portami a obszarami w głębi lądu stanowi podstawowy warunek konkurencyjności portów;
17. ubolewa nad tym, że we wnioskach Komisji dotyczących sieci bazowej transeuropejskiej sieci transportowej brak korytarza obejmującego cały region atlantycki i że wnioskuje się o włączenie do sieci bazowej zbyt małej liczby portów atlantyckich; uważa, że sieć ta powinna obejmować inne porty atlantyckie, takie jak porty węglowe, i zamierza przedstawić odpowiednie propozycje w tym celu.
18. przypomina o korzyściach płynących z otwarcia europejskiej przestrzeni powietrznej w celu wzmocnienia spójności terytorialnej poprzez zwielokrotnienie przepływów między regionalnymi portami lotniczymi w Unii i zachęca w związku z tym Komisję do dopilnowania, aby funkcjonalne bloki przestrzeni powietrznej zostały ustanowione w ustalonych dla osiągnięcia tego celu terminach;

Polityka przemysłowa w regionie atlantyckim

19. wyraża życzenie, aby strategia wspierała konkurencyjność dynamicznych gałęzi gospodarki w regionie atlantyckim za pośrednictwem odpowiedniej polityki przemysłowej; w tym kontekście uważa, że władze publiczne muszą wspierać inwestycje sektora prywatnego w dziedzinach badań i rozwoju, innowacji, rozwoju klastrów i wsparcia dla MSP;
20. domaga się, aby zwrócić szczególną uwagę na obszary, w których restrukturyzuje się przedsiębiorstwa i branże, a także w których zamyka się przedsiębiorstwa lub je delokalizuje, w celu wsparcia reindustrializacji tych obszarów poprzez utworzenie synergii między działalnością portową, logistyką i rozwojem pokrewnych branży o dużej wartości dodanej; domaga się również utworzenia mechanizmu wymiany najlepszych praktyk przemysłowych między poszczególnymi obszarami łuku atlantyckiego;

Czwartek, 13 września 2012 r.

21. uważa, że strategia będzie musiała wspierać badania morskie i ułatwić dostęp przedsiębiorstw do wyników tych badań w celu pogłębienia wiedzy naukowej o środowisku morskim, pobudzenia innowacji w przemyśle morskim i umożliwienia zrównoważonej eksploatacji zasobów morskich;
22. uważa, że strategia będzie musiała obejmować ambitne założenia społeczne celem wsparcia edukacji i dostępu osób młodych do zawodów morskich, poprzez konsolidację struktur zatrudnienia związanych obecnie z morzem oraz zwiększenie zdolności do zatrzymania ludności na obszarach nadmorskich, ale też tworzenie nowych specjalizacji, które mogą przyczynić się do zrównoważonego rozwoju obszarów rybackich i poprawy jakości życia na tych obszarach;
23. podkreśla, że energetyka morska oparta na źródłach odnawialnych stanowi przyszłościową gałąź przemysłu pozwalającą złagodzić zmiany klimatu i zmniejszyć zależność energetyczną UE oraz osiągnąć bardziej zrównoważony rozwój w zakresie energii w regionie atlantyckim i cele strategii Europa 2020; przypomina, że region atlantycki szczególnie sprzyja rozwojowi nowych wspomnianych źródeł energii oraz uważa, że wsparcie publiczne jest niezbędne jako zachęta do inwestycji prywatnych w takie technologie, szczególnie w morską energię wiatrową i energię wytwarzaną przez fale morskie i przypiływy;
24. podkreśla znaczenie strategiczne transportu morskiego na wybrzeżu atlantyckim oraz połączeń między regionami najbardziej oddalonymi a innymi obszarami położonymi na kontynencie; zwraca się do Komisji o zaproponowanie środków upraszczających formalności administracyjne w portach bez utraty zdolności do kontroli i sprawdzania prawidłowości operacji i ładunków;
25. przypomina, jak ważny gospodarczo jest przemysł morski w regionie atlantyckim, zwłaszcza przemysł stoczniowy, którego sytuacja na niektórych obszarach regionu atlantyckiego jest bardzo trudna i na co Komisja powinna znaleźć rozwiązanie; zwraca się do Komisji o pobudzenie inicjatywy LeaderSHIP 2015 w celu wzmocnienia konkurencyjności tego sektora w kontekście konkurencji międzynarodowej;
26. kładzie nacisk na znaczenie morskiej działalności rybackiej i akwakultury w regionie atlantyckim oraz opowiada się za wsparciem publicznym na odnowienie i unowocześnienie statków rybackich, a także za specyficznym rozróżnieniem cech i możliwości rybactwa przybrzeżnego na niewielką skalę i połowów skorupiaków;
27. podkreśla znaczenie, jakie ma wspieranie turystyki zrównoważonej społecznie, gospodarczo i środowiskowo, co może stanowić dużą wartość dodaną dla regionów atlantyckich przy jednoczesnej ochronie ich ekosystemów i biologicznej różnorodności; kładzie nacisk na turystykę morską jako formę rozwijania aktywności sportowej i promowania turystyki rejsowej;
28. podkreśla bogactwo dna Oceanu Atlantyckiego oraz uważa, że strategia będzie musiała ułatwić przeszukiwanie dna i jego zrównoważone eksploataowanie;

Plan działania na lata 2014–2020

29. apeluje o zewnętrzny wymiar strategii, by promował on określone cele i przyciągał inwestycje międzynarodowe, tak aby wykorzystać istniejące możliwości, a także wskazuje, że kluczowym elementem planu działania musi być propagowanie regionu atlantyckiego jako miejsca, gdzie się inwestuje, podróżuje i prowadzi interesy;
30. zwraca się do Komisji o utworzenie makroregionu atlantyckiego i zaproponowanie planu działania w celu rozpoczęcia realizacji strategii w latach 2014-2020;

Czwartek, 13 września 2012 r.

31. domaga się zastosowania podejścia opartego na wielopoziomym zarządzaniu do opracowania, wdrażania, oceny i przeglądu planu działania, w którym będą ściśle uczestniczyć regionalne i lokalne władze publiczne, atlantyckie państwa członkowskie, zainteresowane podmioty sektora prywatnego oraz organizacje społeczeństwa obywatelskiego;
32. podkreśla, że plan działania finansowany będzie z dostępnych już funduszy europejskich bez konieczności tworzenia nowych instrumentów budżetowych;
33. zachęca do połączenia planu działania z polityką regionalną i zintegrowaną polityką morską Unii, polityką badań i innowacji (Horyzont 2020) i instrumentem „Łącząc Europę”; jest zdania, że zasadnicze znaczenie ma utworzenie synergii z europejską polityką w innych dziedzinach, takich jak: badania i innowacje, transport, środowisko, energetyka, technologia, turystyka, rybołówstwo i akwakultura oraz współpraca międzynarodowa;
34. kładzie nacisk na znaczny potencjał Europejskiego Banku Inwestycyjnego, pożyczek przeznaczonych na finansowanie projektów oraz partnerstw publiczno-prywatnych dla udzielania finansowania inwestycjom wymaganym w ramach strategii;
35. podkreśla, że przyszła strategia atlantycka powinna się opierać na filarach tematycznych zawartych w strategii Europa 2020, ponieważ pozwoli to powiązać w zintegrowany sposób tematyczne treści z sektorowymi strategiami politycznymi; w związku z tym uważa, że cele i koncentracja tematyczna, jakie zaproponowano dla pięciu funduszy objętych wspólnymi ramami strategicznymi europejskiej polityki spójności na następny okres programowania powinny stanowić szkielet planu działania; kładzie nacisk na cele: „wspieranie badań naukowych, rozwoju technologicznego i innowacji”, „podnoszenie konkurencyjności MŚP”, „wspieranie przejścia na gospodarkę niskoemisyjną” oraz „promowanie zrównoważonego transportu i usuwanie niedoborów przepustowości w działaniu najważniejszych infrastruktur sieciowych”;
36. domaga się wprowadzenia obowiązku ukierunkowywania umów o partnerstwie oraz programów operacyjnych na priorytety odnośnych strategii makroregionalnych, których są częścią, w celu zapewnienia ścisłej koordynacji środków na mocy programów operacyjnych z priorytetami strategii makroregionalnych, w wyniku czego nastąpi dużo skuteczniejsze wykorzystanie funduszy strukturalnych, a na szczeblu regionalnym zostanie osiągnięta wartość dodana; zwraca uwagę, że to obowiązkowe ukierunkowywanie programów musi obejmować nie tylko programy operacyjne dotyczące celu współpracy terytorialnej polityki spójności (Interreg), lecz również programy operacyjne właściwe dla każdego regionu obszaru atlantyckiego;
37. popiera uznanie i uwzględnienie poprzednio istniejących strategii, projektów i doświadczeń w zakresie współpracy terytorialnej, które pomogą określić linie działania oraz polityczne i operacyjne priorytety w planie działania; domaga się uwzględnienia planu działania w przyszłych programach współpracy terytorialnej objętych strategią, na etapie ich opracowywania i wdrażania; uważa też, że w ramach aspektu ponadnarodowego celu europejskiej współpracy terytorialnej należy zapewnić wsparcie techniczne we wdrażaniu planu działania, w szczególności ułatwiając wymianę najlepszych praktyk oraz tworzenie sieci;
38. uważa, że programy operacyjne obejmujące wiele regionów i korzystające z wielu funduszy oraz zintegrowane inwestycje terytorialne są wyjątkowo przydatnymi instrumentami dla wdrażania planu działania;
39. proponuje, aby roczne sprawozdania z realizacji poszczególnych programów zawierały ocenę, w jaki sposób programy przyczyniają się do osiągnięcia celów strategii atlantyckiej i wdrożenia planu działania;

Czwartek, 13 września 2012 r.

40. podkreśla możliwości regionów najbardziej oddalonych jako naturalnych laboratoriów służących realizacji działań z zakresu badania i rozwoju energii odnawialnej i gospodarki morskiej; zwraca uwagę na znacznie, jakie ma dla tych regionów sektor turystyki oraz na możliwości utworzenia platform logistycznych, które ułatwią transport towarów między Europą a pozostałymi gospodarkami światowymi;

41. zachęca władze krajowe, regionalne i lokalne do wypracowania efektu synergii pomiędzy ramami politycznymi a priorytetami planu działania;

42. przypomina, że zaangażowanie w strategię europejskich funduszy zarządzanych w sposób scentralizowany i wspólny będzie wymagać określenia odpowiedniego systemu zarządzania i kontroli, w związku z czym domaga się utworzenia platformy zarządzania planem działania, będącej modułem informacyjno-komunikacyjnym dla beneficjentów i ułatwiającej koordynację pomiędzy poszczególnymi podmiotami odpowiedzialnymi za zarządzanie funduszami;

43. zaleca, by w ramach strategii atlantyckiej w pierwszej kolejności uzgodnić strategiczną wizję regionu atlantyckiego, która będzie stanowić punkt odniesienia dla planu działania na lata 2014–2020; proponuje ponadto, aby ten plan działania:

- określał kluczowe priorytety, środki i projekty przewodnie;
- wskazywał wyraźnie określone role i zadania wszystkich podmiotów politycznych i podmiotów zajmujących się wdrażaniem;
- określał kluczowe cele i zestaw wskaźników w celu pomiaru rezultatów;
- wskazywał uzgodniony proces oceny i śródkresowego przeglądu osiągnięć; oraz
- określał zasoby niezbędne do wdrożenia planu działania;

44. przypomina, że w ramach działania przygotowawczego zaproponowanego przez Parlament na lata 2012 i 2013 utworzono forum atlantyckie w celu włączenia wszystkich zainteresowanych stron w sporządzanie planu działania; podkreśla, że Parlament, jako inicjator tego forum, odgrywa w nim wiodącą rolę;

45. proponuje, by plan działania został przyjęty przez forum atlantyckie oraz apeluje do przyszłej prezydencji irlandzkiej, by uznała za priorytet zatwierdzenie przez Radę Europejską w okresie przewodnictwa Irlandii planu działania, który kładzie nacisk na wyniki, wiarygodny proces monitorowania i stałej oceny oraz zaplanowany przegląd śródkresowy;

46. zwraca się do Komisji, by przeanalizowała możliwość opracowania podobnych strategii makroregionalnych również w innych regionach, w których przyniosą one zrównoważony i trwały wzrost gospodarczy;

*

* *

47. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, Komitetowi Regionów i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu.